

ȘCOALA CU CLASELE I -VIII "ANTON PANN"

NUMĂRUL 2

15 FEBRUARIE - 2007

9

P

L

U

S

Coperta
Corectura

prof. **Elida Anghel**
prof. **Daniela Ungureanu**

Director	Maria Bercea prof. lb. română
Director adj.	Lavinia Bădărâcă prof. matematică
Redactor – șef	Cristiana Cîrstina prof. informatică
Redactori adjuncți	Elida Anghel prof. lb. română Daniela Ungureanu prof. lb. Română
Colectivul de redacție:	
Elevii:	Păun Marius Buzatu Mădălin State Augustin Săndulescu Cristina Andrei Cosmin Monceanu Armand Văduva Andreea Costea Ștefania

CUPRINS

SUNTEM O ȚARĂ EUROPEANĂ

LA STEAUA CARE – A RĂSĂRIT...

IMAGINAȚIE ȘI CREATIVITATE

LOGICA MATEMATICIENILOR

MY LOVE: FRANCH AND ENGLISH

SUCCESE...SUCCESE

ȘTIAȚI CĂ...

DE VORBĂ CU DUMNEZEU

SALVAȚI PĂMÂNTUL

PERIPLU ISTORIC

PAGINA HAZLIE

GÂNDIM...,EXPERIMENTĂM...,DESENĂM

REFLECȚII EDUCATIVE

I. SUNTEM O ȚARĂ EUROPEANĂ

Integrarea României în Uniunea Europeană

Uniunea Europeană este o entitate politică, socială și economică, dezvoltată în Europa, compusă din 27 țări. Integrarea României în Uniunea Europeană a avut loc la 1 ianuarie 2007. Această dată a fost propusă la summitul de la Salonic din 2003 și confirmată la Bruxelles pe 18 iunie 2004. Raportul de țară privind progresele României din octombrie 2004 a afirmat de asemenea data de 1 ianuarie 2007 ca dată de aderare pentru România și Bulgaria. Cele două țări au semnat Tratatul de aderare pe 25 aprilie 2005 la Abația Neumünster din Luxemburg.

După semnarea Tratatului de aderare la 25 aprilie 2005, România a devenit stat în curs de aderare, obținând statutul de observator activ la nivelul tuturor instituțiilor comunitare. După aderare, România a trecut la statutul de membru cu drepturi depline făcând parte din următoarele instituții ale Uniunii Europene:

- Parlamentul European, care reprezintă cetățenii Uniunii Europene, și care este ales prin vot direct de către aceștia .
- Consiliul Uniunii Europene (Consiliul de Miniștri), care reprezintă fiecare stat membru.
- Comisia Europeană , care reprezintă interesele generale ale UE
- Curtea de Justiție a Comunităților Europene, care se îngrijește de respectarea legilor euro-pene.
- Curtea Europeană de Conturi, care verifică finanțarea activităților UE

România este a șaptea țară din UE ca populație. Limba română a devenit una dintre limbile oficiale ale Uniunii (a șaptea după numărul de vorbitori, în concurență strânsă cu neerlandeza), urmând ca fie-care cetățean al UE să se poată adresa instituțiilor și în această limbă.

În prezent, Uniunea are 27 membri, dintre care 6 membri fondatori din 1952 : Franța, Germania, Italia, Țările de Jos, Belgia, Luxemburg.

Alte 19 state au aderat succesiv :

1973 : Irlanda, Regatul Unit, Danemarca

1981 : Grecia

1986 : Spania, Portugalia

1995 : Finlanda, Suedia, Austria

2004 : Polonia, Slovenia, Ungaria, Malta, Cipru, Letonia, Estonia, Lituania, Republica Cehă, Slovacia

2007 : România, Bulgaria

Alte trei țări, Croația, Republica Macedonia și Turcia sunt oficial candidate la aderarea la Uniunea Europeană

Simbolurile Uniunii Europene se referă la drapelul, imnul, deviza și moneda acesteia, conform Articolului IV-1 din proiectul de constituție europeană. Potrivit constituției (care nu a intrat încă în vigoare) drapelul Uniunii este un cerc format din douăsprezece stele pe fond albastru, imnul este extras din Simfonia 9-a, Odă Bucuriei de Ludwig van Beethoven, deviza este *Unitate în diversitate* iar moneda acesteia este euro.

Prof. Ionescu Monica

II. LA STEAUA CARE-A RĂSĂRIT...

Zbor spre nemurire

Printre stelute argintii care se cern din înaltul cerului într-un dans zglobiu, amețitor, gândurile noastre se îndreaptă, acum, în miez de iarnă, spre cel atât de îndepărtat...și totuși, atât de apropiat sufletelor noastre...EMINESCU.

Ca un crepuscul de seară al vieții, după ce s-a stins scurtul său soare pe pământ, Eminescu va dăinui întru eternitate, căci numele său e sinonim cu "nemurirea" zborului înapoiat al fanteziei care a străpuns nemărginirea spațiului și a timpului.

"Tânărul slab și palid, cu ochii vii și visători, cu părul negru, lung ce i cobora aproape până la umeri, cu un zâmbet blând și melancolic, cu fruntea înaltă și inteligentă", va fi lămurit că "geniul n-are moarte, dar n-are nici noroc", el fiind simbolul singurătății, călător neostenit pe cer cu stele, părănd "un fulger ne-nterupt Rătăcitor prin ele".

Eminescu este ființa enigmatică în care s-au revărsat și contopit cerul, cu luna, stele și luceferi, codrul și izvoarele, teiul ce-și scutură frunza "rânduri-rânduri", râurile și fluviile care se scurg spre marea cu imensa-i întindere care nu se îndeustelează nicicând.

El este vraja și misterul codrului, zbuciumul și misterele apelor, natura pe care-a văzut-o ca o tremurare de lumină din Absolut, căci dovedește înțelegerea timpurie a destinului omului care nu poate fi limpezit decât în legătură cu Marele Tot. Eminescu este năzuința spre Absolut, dorul desfacerii din mărginire, este apusul soarelui în flăcări de rubin și, cu deosebire, nemărginirea bolții înstelate, îngemănate cu nesăvârșită veșnicie a mării, căci unduirile apei se pierd în depărtări fără hotar, ascultând cântarea fără de pereche a poetului.

Eminescu este plutire și scufundare în gânduri care cunosc ispita deschiderii zonelor umbroase ale sufletului, este simbolul vieții prin visurile rebele care, părăsite în spațiul impur și mărginit al contemporanilor, i-au adus dezamăgirea.

El este furtuna ce izbucnește din străfundurile intime ale ființei sale, considerându-se călător peste ape nevăzute, răscolite de grele furtuni care, în trecerea anilor, i-au măcinat și gânduri, și speranțe.

Eminescu este esența farmecului dureros al iubirii consumate în luntrea mănăstă de vântul sortii pe undele lacului sau ale mării străbătute de luminile cerului, uneori, ca o îmbiere a iubirii spre nemărginire, alteori, ca o mahnire adâncă pentru fericirea pierdută.

Eminescu este marea podoabă a limbii noastre, este esența simțirii românești pătrunsă de semnificația folclorului românesc, legătura indestructibilă dintre limbă și spiritualitatea poporului român.

El este setea nemărginirii și taina corolarului acesteia inaccesibilă altor poeți, este nostalgia eternității pe care omul o simte adesea dureros în fața schimbării lui neîncetate și chinuit de gândul morții inexorabile.

Eminescu este România noastră situată în spații diafane de vis în care vântul adie domol, cerul este plin de stele, văile respiră parfum de flori....

Prof. Anghel Elena

Aici s-a născut Eminescu ...

„Întâmplarea a fost că unul din cei mai mari poeți lirici ai secolului al XIX-lea, secol atât de bogat, cel mai bogat în lirici să se nască la noi, într-un colț din fundul Moldovei”, așa credea Garabet Ibrăileanu în anul 1919 . Și așa poate crede oricine, până când nu vizitează Ipoteștiul, loc de pelerinaj, indiferent de anotimp .

Am pătruns în acest spațiu magic într-o zi călduroasă de vară, acum mulți ani .Se zbăteau în mine emoția și sfiiciunea de a călca pe urmele marelui Eminescu .Am vizitat Casa Memorială și am mângâiat cu privirea

fiecare obiect pe care bănuiam că, odată “poetul nepereche” l-a atins. Îmi amintesc foarte clar imaginea unui birou imens din lemn masiv, pe care odihnea în taina o călimară obosită .De-a lungul incursiunii prin cele trei camere ale casei, am fost bombardată de o avalanșă de informații oferite de ghid. Dar nu am reținut prea multe... . Poate, pentru că în mintea mea se prefigura imaginea clară a unei frunți înalte și gânditoare, străjuită de doi ochi negri, adânci, o frunte de poet

Am zăbovit mai mult în curte, unde am avut surpriza să descopăr “teiul lui Eminescu ”, un copac viguros ale cărui ramuri înfrunzite îngânau “un freamăt dulce”, într-o “blândă batere de vânt” .O adevărată ”axis mundi”, “teiul vechi ” devenise pentru mine o certitudine că în Ipotești timpul stă pe loc.

Profund tulburată de faptul că îl găsisem pe Eminescu astfel, și totuși același, simțeam nevoia să caut, să cercetez până la ultima picătură. Așa am ajuns să străbat “codrii de argint” călăuzită de o potecă îngustă . Numai că, aici civilizația nu s-a putut abține din a interveni, căci călcam pe dale de ciment în loc să simt sub tălpi frăgezimea tinei de altădată .Amărăciunea acestui gând a dispărut însă în clipa când am descoperit în inima pădurii, ascuns, “locul codrilor albastru”; străjuit de aceleași trestii fragede și “încărcat cu flori de nufăr” .Am rămas locului un timp și am căutat în suflet puterea de a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru ceea ce mi-a fost dat să văd. Cotidianul dispăruse. La fel și familia mea, pe care nu o mai puteam recepta. Toate simțurile convergeau către o singură realitate, cea a poeziei. Și atunci mi-am dat seama că, prin tot ceea ce trăisem, am pătruns cu adevărat în universul eminescian, nu banalizând spațiul, ci spiritualizând ființa mea... .

De aceea, acum cred cu adevărat că Eminescu nu se putea naște decât la Ipotești... .

Prof. Ungureanu Daniela

III. IMAGINAȚIE ȘI CREATIVITATE

Iarna

Sunt anotimpul iarna . Vin de departe cu întregul meu alai pentru a schimba înfățișarea pământului printr-un nou veșmânt.

Dintr-o singură suflare am desprins și ultimele frunze zgribulite din copaci, făcând toamna, cu condurii ei galbeni, să plece în mare graba. În urma ei, norii se adună și se scutură fulgi de lebadă pe pământ. Sunt fulgi de zăpadă care se învârtesc, acoperă casele, străzile înguste, câmpul deschis, munții și pădurile

Vijelia se pornește, viscolește zăpada , gheata trosnește, viforul vuieste, vântul geme și e tăios ca o sabie ascuțită.

Și , după atâta zbucium, vântul se mai potolește și peste întregul oraș se așterne un strat gros de zăpadă ca un vis apăsător

într-o nesfârșită noapte de iarnă. Numai crucea bisericii se ridică deasupra mormanului de zăpadă și strălucește la lumina soarelui.

Însă când îi vad pe copii jucându-se, mi se înmoaie inima și las să se aștearnă zăpada pufoasă pentru toți cei îndrăgostiți de strălucirea zăpezii.

Ghimiș Adrian - cls. a-V-a E

Aventura unei frunze

În liniștea adâncă ce domnește deasupra peisajului autumnal, o frunzuliță obraznică și nesuferit în foșnetul ei de fărâmă , aduce pe aripi de vânt un gust amar și o impresie neplăcută. Cu sufletul înăbușit de lacrimi și amărăciune, micuța șoptește câteva din tainele ei. Însă nu-și izbește cuvântul și : puu!!! Cât ai clipi din ochi, frunza dispare .

De câteva zile sunt tare necăjită . Am fost purtată de vânt tocmai aici și, din câte se vede, nu am tocmai o viață reușită .La început, adierea m-a mângâiat și m-a vrăjit astfel încât astăzi mă aflu aici fără nicio bănuială.Dar zilele îmi sunt numărate. Iarna se apropie, vântul se întetește și, din când în când, umerii sunt îngreunați de fulgii pufoși ce invadează întreaga atmosferă, semne critice care îmi dau fiori . Am pierdut zilnic de sursele mele și înapoi nu mă mai pot întoarce .Poate că soarta îmi rezerva totuși o viața mai blândă îmi va dăruia o șansă.

Biata frunzuliță! Atât de supărată și totuși plină de optimism... Un lucru nu e clar: DE UNDE ATĂTA VISARE ???

Mihalcea Monica cls. a V-a E

Frunza si broscuța

Era un arbust pe malul unui râu care avea multe frunze. Una din ele a căzut și a plutit pe apă. A plutit și a plutit , până ce-a ajuns în Olt

Acolo a întâlnit un pește rănit . El avea un cârlig băgat in aripioară . Frunza și-a băgat codița și a scos cârligul . Peștele i-a mulțumit frunzuliței că i-a scos cârligul din aripioară .Apoi a mai plutit și a ajuns la Dunăre . A văzut foarte multe păsări. Unele plecau iar altele rămâneau .Un cocostârc a văzut o broscuță și a vrut s-o mănânce . Frunza i-a spus broscuței :

- Sari pe mine și te voi duce departe!...

- Sar, dar nu pot să fug repede.
- Stai, nu pleca, așteaptă-mă!
- Bine,dar grăbește-te!
- Apa te duce prea repede pe valuri și eu nu pot să te ajung.
- Mă voi opri aici, la mal.
- Uf, ce greu te-am prins ! Acum e bine ... Du-mă departe ...

Apoi frunza a pornit repede cu broasca pe ea, mergând spre larg. I-a dat drumul broscuței și apoi a plecat

Așa a fost aventura acestei frunzulițe care, dintr-un arbust de pe malul unui râu, a ajuns în largul Dunării

Popescu Andrei Cosmin cls. a V-a C

Omidă

Într-o zi toridă,
O mică omidă
Stătea tolănită
Pe o conopidă.

Mama sa grăbită
Vede o echipă
Dând cu ierbicidă
Pentru pălămidă.

Iar mica omidă,
Fiind si gravidă
A murit otrăvită
Într-o zi stupidă.

Vladuț Ana-Maria Rucsandra cls. a

Iarnă , vino !

Iarnă , vino tu frumoaso,
Pe la noi , pe la copii ,
Cu zăpada ta pufoasă
Și cu multe jucarii!

În ajun de sarbatori
Toată lumea-i bucuroasă!
Așteptăm grele ninsori,
Ca să nu plecăm de-ac

Poate Moșul va veni
Și am vrea să ne găsească
În pacea căsuței noastre
Ca în vremea strămoșească

Văduva Andreea cls. a VI-a A

Vis de iarnă

Din cer se scutură primii fulgi de nea, într-un dans vesel, amețitor. Este prima zi de vacanță și iarna și-a intrat pe deplin în drepturi.

Ca de obicei, i-am petrecut vacanța de iarnă la bunicii mei de care mă leagă fire nevăzute de iubire. Aici m-am simțit și mă simt cu adevărat liberă, cum nicăieri n-aș mai putea fi.

Pufi, câinele meu alb și pufos, m-a întâmpinat cu bucurie, gudurându-se drăgălași. Sigur i-a fost dor de mine și de plimbările pe care le făceam în lungile și fierbințele zile de vară.

Camera mea cu păpușile Eva, Corina și Olguța m-a întâmpinat cu căldura emanată de soba în care bunica făcuse focul.

Privind pe fereastră, afundată-n tăcere, vedeam fugii de nea, ca niște stelute arginții, plâpânde, coborând din înaltul cerului într-un dans grațios care m-a vrăjit....

- Cine ești tu? Ai venit atât de rar pe aici și acum crezi că ți se cuvine totul ?

Rămân uluită, fără glas. Eva, păpușa minunată de care avusesem atâta grijă și căreia îi împărtășisem atâtea taine, acum mă certa...

- De ce taci, crezi că singurătatea numai pe tine te apasă?

- E o răsfățată, adăugă răutăcios Corina, acolo unde merge multe păpuși mai mari și mai frumoase.

- Fetelor, nu vă mai certați ! Încearcă draga de Olguța să le împace.

- Fie cum zici tu, dar de astăzi, unde vei merge tu, Andreea, ne vei lua și pe noi.

- Așa va fi ! Am confirmat eu , bucuroasă că suntem din nou bune prietene.

Dimineața m-am trezit voioasă, hotărâtă să merg la săniuș. Am privit la păpuși și m-a pufnit râsul.

- Ei, fetelor, sunteți pregătite să mergeți la săniuși?!
 - Cu cine vorbești acolo? m-a întrebat bunica.
- Am tăcut cu subînțeles, căci și tăcerea poate fi uneori un răspuns.

Stângă Andreea cls. a VI –a B

Mi-am închipuit iarna altfel...

Zilele se succed cu repeziciune...Până acum, vremea părea că ar galopa prin universul orelor, dar azi totul e confuz. Încerc să înțeleg ce se petrece, dar parcă timpul s-a oprit în loc și, odată cu el, și mintea mea.

Totuși, un gând straniu se abate asupra-mi... În minte îmi răsună o întrebare: “Oare de ce este iarnă dacă nu este zăpadă?” La un prim auz sună a întrebare fără rost, dar, dacă îți cauți în suflet, realizezi că nu mai este așa. că inima ta tânjește după zăpadă și nea căzând pe pământ, într-un dans

Cu ochii pierduți, privesc la capătul orașului.Este iarnă și aruncă flăcări de ger ce încătușează stăpâniți de gheața care coboară din este gri. Un gri tragic. Pare că nu va

Cercetezi adânc și conștientizezi după bucuria de a vedea fulgii de lin de fluturi albi.

natura jalnică, demnă de milă, de peisajul are ceva bizar. Norii totul în calea lor. Pomii sunt cer pe cai de vânt năpraznic.Totul mai fi o zi de mâine.

Cu toate acestea, visez la o iarnă așa cum mi-am închipuit-o eu: o iarnă veselă care să împartă flori de gheață pe la gemuri, să ningă cu valsuri dulci de fluturi albi. Aș vrea să văd copii cu săniuțe, jucându-se cu bulgări de zăpadă. Și – apoi, cine nu s-ar bucura să stea în fața sobei ce scoate văpăi jucăușe, în timp ce afară se învârt fulgi de cristal într-un dans amețitor.

Ivanof Andreea cls. a VIII-a E

Șansa ...

Soarele se ridică somnoros dintre dealuri și își răsfiră razele pe întreg cuprinsul . Fiecare picătură de rouă strălucește ca un strop de lumină, rupt din soare .

Un pui de mierlă stă în cuib , sub aripa ocrotitoare a mamei . Aceasta dorea ca în curând să- i dezlege taina zborului .

Când soarele se ridică de trei sulițe pe cer, mierla își deschide aripile și pornește în căutarea hranei. Micuțul pui, Ciripel, este destul de speriat de faptul că este lăsat singur. Începe să se agite în cuib, deși mama îi spusese să nu o facă, căci cuibul este așezat pe o creangă, deasupra unui râu .

-Mami! Unde ești? Piu! Piu! strigă puiul .

Din nefericire, o pală mai puternică de vânt ia cuibul de pe creangă și-l împinge către un univers necunoscut micii făpturi.

Pe drum, Ciripel , își ridică ochii spre cer și zărește un uliu ce se rotește în cercuri mari, regulate. La rândul ei, pasărea îl vede pe Ciripel și pornește ca o săgeată spre el. Vântul nu uitase de cuib și îi dă parcă aripile sale, astfel încât plutea foarte repede pe luciul apei.

Drumul se scurtează brusc, iar puiul se trezește aruncat într-o mare întindere de stuf.

Vântul continuă să poarte cuibul mai departe, dar de data aceasta gol. De sus, din înălțimile albastre, uliul îl urmă.

Ciripel, obosit, ciugulește câteva furnici și bea puțină apă, căci îl epuizase drumul până acolo. La un moment dat, se aude ceva.

Ciripel mai face câțiva pași și vede o broască-bunică ce-și țesea un covoraș verde pe care să lenevească. El îi spuse povestea lui și o convinge pe broască să-i dea lui frumosul covoraș de mătase.

Puiul se urcă pe, iar vântul devine din nou vrăjitor. De data aceasta însă, vântul bate mai cu putere, nu mai este o pală ușoară ca data trecută. Puiul zboară peste râu, fără să dea măcar o dată din aripi.

O creangă buclucașă i se așează în cale; covorașul, fragil, se rupe, iar mica pasăre rămâne singură, în mijlocul râului pe o piatră. Degeaba strigă după ajutor, căci nimeni nu o aude.

Pe când Ciripel privește speriat în apele tulburi ale râului, de dincolo de pietre se mișcă ceva colorat altfel. Inima-i îngheață pe loc, căci bănuia el cam ce animal ar putea fi:

-Vai de mine! Pui! Este un șarpe!

Șarpele, auzind piuitul, iese încet din apă și se repede asupra neajutoratului. Este gata să-l înghită, când apar doi pescari, cu niște cizme lungi de cauciuc care treceau deasupra genunchilor. Cei doi îl zăresc pe șarpe, apoi pe pui. Unul din ei, cu ochi negri și mustață groasă strigă:

-Pleacă de lângă pui, că de nu, voi arunca în tine cu pietre!

Șarpele sare asupra pescarului, care-l lovește cu undița în cap, lucru ce-l face să cadă fără suflare la pământ. Puiul răsuflă ușurat și speră ca oamenii să-i devină prieteni.

Cei doi iau micul pui și-l duc la ei acasă unde îl vor hrăni și iubi, ca pe un membru al familiei.

În zăvoiul de la marginea râului cu apă limpede ca cristalul, se aude în fiecare zi cântecul lui Ciripel. A crescut și zboară din creangă în creangă, întrecându-se-n zbor și-n cântec cu pițigoii, mierlele și cintezele care-i sunt prieteni adevărați. Pescarul îi deslușește cântecul în trilurile căruia descifrează miile de mulțumiri ale lui Ciripel adresate binefăcătorului său.

Costea Ștefania - cls. a VI –a

Povestea primei zăpezi

Mai întâi, încep să coboare încet, din cerul lipsit de soare, stelutele mici și mari de zăpadă, formând un covor subțire și pufos, apoi ninge temeinic.

Peste tot se așterne o tăcere adâncă.

Omățul îmbracă lumea într-o haină de parcă ar fi zahar.

Copacii îmbrăcați seamănă cu niște fantasme ce își întind brațele bătrâne spre cer, cerând îndurare. Săniuțele sunt niște buburuze care zboară și se întorc în același loc, iar copiii- niște albinuțe ce umplu cu zumzetul lor asurzitor, derdelușul.

Mihai, văzând că prima zăpadă s-a așternut, s-a îmbrăcat, a luat săniuța și a pornit spre derdeluș. Ieșind din casă a întins mâna și un fulg mic i-a căzut în palmă. Băiatului i se părea că cineva vorbește, dar afară nu era nimeni. S-a mai auzit încă o dată acea voce:

-Sunt eu. Fulgul din palma ta.

Lui Mihai i se părea că visează. Un fulg de nea vorbitor? Un fulg cu viață?

-Da, sunt chiar eu. Fulgușor !

-Tu poți să vorbești?

-Sigur. Toți fulgii din lume vorbesc, chiar și eu.

-Fulgușor, te rog, spune-mi ceva! Tu ești din împărăția Crăiesei Zăpezii?

-Sigur că da. Ea este stăpâna noastră.

-Și cum este ea? Întotdeauna eu mi-am imaginat-o ca pe o regină cu inima de gheață, care nu simte durerea din sufletele oamenilor atunci când trimite peste lume viscole și geruri.

-Nu. Ea nu e rea. Este o regină bună ce pune stăpânire pe tot cuprinsul lumii și, acoperind pământul cu mantia ei albă, face ca tot cuprinsul să pară mai pur, mai fin, mai gingaș.

-Fulgușor, tu ce faci atâta timp acolo sus în restul anotimpurilor cu ceilalți fulgi?

-Suntem sclavi.

-Sclavi?!

-Da, sclavii tatălui Crăiesei Zăpezii. El ne pune să facem treburile gospodărești ale palatului, iar noi suntem mici și nu terminăm repede. Dar știi ceva? Iarna, tatăl Crăiesei pleacă la luptă și noi plecăm de acolo, venim în lumea noastră și, așezându-ne pe pământ, formăm zăpada. De aceea noi îi spunem fetei împăratului Crăiasa Zăpezii.

-Este impresionant. Când o să audă prietenii mei...

-Nu. Ei nu vor afla. Să nu le spui. Tatăl Crăiesei ar putea afla. Te rog să nu le spui nimic.

-Stai liniștit. Nu o să afle nimeni. Apoi fulgul s-a topit.

Mihai era bucuros că a aflat povestea primei zăpezi, chiar dacă nu putea să o spună nimănui. El a mers la derdeluș și s-a jucat în omăt toată ziua. Pentru Mihai acea zi a fost cea mai frumoasă din viața lui.

Săndulescu Cristina - cls a VI-a A

Ploaie, dulce ploaie

Ploaie, ploaie, dulce ploaie,
Oare ce zână mai ești?
Când toți pomii se îndoaie
Și frunzele le gonești?

Ploaie, ploaie, dulce ploaie,
Tu pe toți ne-nveselești
Iarba din livada o scalzi,
Ploaie, ploaie, cine ești?

Ploaie, ploaie, dulce ploaie,
Curcubeie ce clădești
Uneori parcă ne lipsești
Când pe la noi nu mai treci

Ploaie, ploaie, dulce ploaie
Zână bună tu ne ești
Când lași deoparte furtuna
Și vii doar să ne iubești!

Radu Raluca - cls. a VI-a A

Frunza îndurerată

E toamnă. Frunzele verzi ale bătrânului stejar și ale celorlalți copaci și-au pierdut încet, încet culoarea intensă de verde și au căpătat o culoare ruginie.

Vântul adie cu putere. O micuță frunză este smulsă violent de pe brațul protector al stejarului și o poartă în aer, până ce ajunge la pământ. Niște copii care se grăbeau să ajungă la școală o calcă în picioare. Apoi vine vântul și o poartă în aer, minute în sir, până ce ajunge pe un râu. Deodată, se aude o voce:

-De ce ești tristă?

-Ce se întâmplă? Cine e acolo?

Din apa limpede și cristalină a râului iese un peștișor.

-Eu mă numesc Tibi. Tu cum te numești ?

-Eu mă numesc Suzi! zise frunza suspinând. Sunt tristă pentru că azi am avut o zi foarte grea.

-Ce ți s-a întâmplat ?

-Azi am fost spulberată de vânt din copacul protector, căzând apoi pe pământ. Niște școlari m-au călcat în picioare și m-a durut toată ființa. Vântul m-a purtat prin aer și iată- mă aici prin apa asta rece. Sunt plină de vânătăi, iar tu mă întrebi de ce sunt tristă?

-Vino cu mine! O să te ajut să ajungi la mal.

Cu ajutorul lui Tibi, Suzi a ajuns la mal. Acolo s-a întâlnit cu frunze din tot felul. Acestea i-au dat o mână de ajutor lui Suzi și i-au bandajat rănilor. Între timp, Suzi le-a povestit peripețiile prin care trecuse, dar acum era teafără și zâmbitoare.

Drucea Doris – cls. a V-a C

Ce-ar fi fost dacă... ?

E noapte și e târziu...Întunericul mă vânează din colțurile străzii, mă cheamă și îmi șoptește vorbe fără de înțeles. Îmi spune că îmi cunoaște secretele, că „le vei ști și tu cândva!„și mă face să-l urăsc cu straiile lui ponosite de vreme...

Mi-e teamă că m-ai uitat, că ai uitat și zborul fluturilor cărămizii, că te-ai schimbat și tu sub ploaia de lumină care fuge acum de mine.

Mi-aș fi dorit atât de mult să te văd în această seară, măcar ca pe o fantasmă, o iluzie materializată din dorințe păgâne. Dar nu m-a ascultat mintea, căci călătoare în trăsuri albastre, s-a depărtat de mine. Mi-a lăsat doar sufletul gol, pustiul deșertului de vise, speranțe ucise sub sclipiri lașe...

Lasă-mă să simt și eu acum, căci nu am curajul să spun sau măcar să șoptesc în taină povara ce-mi apasă umerii de fildeş. Mi-ai lăsat sufletul gol...

Da...Ești un înger, unul cu aripi de mătase, o pată de culoare plină de gri. Stau zi de zi și mă întreb cum s-a îndurat cerul să-mi dea un înger păzitor atât de misterios. Și mi te-a dat.

Pentru cât timp...? Un ceas, o zi sau o eternitate, nici eu nu mai știu, pentru că timpul mă înșală câteodată.

E liniște. O noapte mai îngrozitoare decât orice zgomot, e noapte și întunericul orbește mai tare decât orice lumină. Eu te aștept, deși nu te-am văzut niciodată, te aștept pentru că ești îngerul meu păzitor. Ochii mi se închid descoperind întunericul și te aștept...

Mă întreb...Ce-ar fi fost dacă nu ai fi existat?

Apian Diana- cls. a VIII-a B

IV. LOGICA MATEMATICIENILOR

Numărul PHI

$\phi = 1,618033989...$ este cunoscut încă din antichitate sub numele de "numărul de aur" sau "tăietura de aur" sau "proporția divină".

El derivă din șirul lui Fibonacci- o progresie în care suma oricăror doi termeni alăturați este egală cu termenul următor:

1;1;2;3;5;8;13;21;34;55;...

Șirul lui Fibonacci este celebru și pentru că raportul oricăror doi termeni alăturați are uimitoarea proprietate de a fi aproape egal cu 1,619 (ϕ)

În ciuda originilor sale matematice oarecum nu au degrabă de atotprezență sa în natură. Plantele, animalele și chiar ființa umană sunt caracterizate de rapoarte dimensionale care se apropie cu o bizară exactitate de numărul ϕ

Frecvența cu care o simplă coincidență, astfel că anticii au presupus că numărul ϕ a fost probabil, dictat de Creator. De aceea, savanții din vechime au numit acest număr "proporția divină".

De exemplu, raportul dintre numărul femelelor și masculilor unei comunități de albine este numărul ϕ .

Nautilus – este o moluscă din clasa cefalopodelor care își pompează aer în cochilia spiralată pentru a-și menține flotabilitatea. Dacă se împarte diametrul fiecărei spirale la cel al spiralei următoare, se obține numărul ϕ .

Semințele de floarea-soarelui sunt dispuse sub formă de spirală strânsă. Raportul dintre diametrul oricăror 2 spire alăturate este numărul ϕ .

Distanța sol-podea împărțită la distanța genunchi-podea este numărul ϕ

Fiecare dintre noi este un tribut viu adus proporției divine.

Mulți dintre noi celebrează natura exact așa cum făceau păgânii odinioară, dar fără a ști ce fac de fapt. Sărbătorile marchează venirea primăverii constituie un exemplu perfect, renașterea naturii și reluarea ciclului ei fertil. Magia misterioasă a numărului de aur există chiar de la începutul lumii.

Numărul ϕ a fost folosit chiar și de Stradivarius, pentru a calcula locul exact al fantelor în forma de “f” ale celebrelor sale violi.

Cunoscut sub numele de “pentagrama” și simbolul acesta este considerat, deopotrivă, magic și divin în numeroase culturi, căci cele cinci linii se intersectează, astfel încât să respecte automat “proprietatea divină”.

Toate rapoartele dintre segmentele unei pentagrame sunt egale cu numărul ϕ și, expresia absolută a “proporției divine”.

Din acest motiv, steaua cu cinci colțuri a fost dintotdeauna un simbol al frumuseții și al perfecțiunii, asociat cu divinitatea și cu sacrul feminin.

Numărul ϕ este ascuns în dimensiunile din Egipt și chiar ale sediului O.N.U din New York.

Elevii cls. a VI –a A

Careul alăturat seamănă cu unul de cuvinte încrucișate. Aici, însă, nu este vorba de cuvinte, ci de ... numere încrucișate! În loc de definiții, va este indicată suma cifrelor de pe rândurile și coloanele respective, până la punctul negru sau până la marginea careului.

Așadar, încercați!

Trebuie să aveți grijă, deoarece pe același rând sau coloană, nu trebuie să se repete același număr!

Orizontal : 15 ; 15; 20 ; 11 ; 7; 30; 7; 3; 32; 26; 18; 21; 36; 9; 13; 31; 14; 22; 17; 21.

Vertical : 36; 8; 28; 17; 13; 25; 12; 23; 27; 19; 11; 7; 9; 19; 36; 37; 23; 20.

Stanciu Maria - cls. a VII-a B

Șah

ALB:

Rg1, Df4, Ta1, Nd3, Ng3, Cb5
Pioni: f2

NEGRU:

Ra8, Dh3, Tc8, Th7, Nb6, Cf5

Pioni: a7, f3, g4

Albul mută și dă mat în patru mutări.

Motounu Vlad - cls. a VI - a D

Mat

Se consideră trapezul isoscel ABCD în care $AB \parallel DC$, $AB > DC$, $(AD) \equiv (CD) \equiv (BC)$.

Fie $DE \perp AC$, $E \in AC$ și $\{F\} = AB \cap DE$.

Demonstrați că:

a) $BC = 2EF$;

b) $CF \perp BD$.

Constantin Adrian - cls. a VII - a B

Se consideră trapezul ABCD în care $AC \cap BD = \{O\}$, $AD \parallel BC$, $m(\hat{A}) = 90^\circ$, $BC < AD$. Fie punctele E și F astfel că $E \in (AB)$, $F \in (CD)$, $EF \parallel AD$, $O \in EF$.

Demonstrați că:

a) $AD \cdot EC = BC \cdot DE$;

b) b) CEF este bisectoarea a unghiului CED.

Sima Octavian - cls. a VII - a B

Fie a, b, c și d numere reale pozitive.

Arătați că dacă

$$a+b+c=1$$

atunci are loc relația

$$(ab+bc+ac) \cdot x (bcd+acd+abd+abc) \geq 32a^2 b^2 c^2 d.$$

Giurgiu Andrei George - cls. a VIII - a F

Se consideră tetraedul ABCD în care $AC=AD=6$,

$BC=BD=4$, $CD=2\sqrt{11}$ și $m[(ACD), (BCD)] = 30^\circ$

a) Demonstrați că: $CD \perp AB$

b) Aflați volumul și aria totală a tetraedrului.

Stanca Roxana - cls. a VIII – a F

Calculați valoarea maximă și cea minimă a expresiei $E = 3x - y + 4z$ dacă $2x - 2y - 5z = 56$, $8x + 3y + 2z = 4$, iar $y, z \leq 0$.

Amza Bianca - cls. a VIII – a F

V. My love: French and English

Jack and the Creeping Stalk

Jack si vrejul de fasole

Once upon a time, there was a boy. His name was Jack. One day Jack exchanges his cow for a handful of beans. After he came back home, he sowed them in his garden. But, surprise! The next day, the beans had grown so much that that they could reach the sky. Jack decides to climb that magic plant. He reaches so high, that his own house looks like a match-box.

"All right, I have reached the sky"-said Jack to himself. On top of the huge plant, he sees an enormous castle. It is a giant's castle.

The giant has a magic hen which lays golden eggs and he spends his days watching his treasure.

"Your Highness, will you lend me the hen with golden eggs?" Jack asks the ogre. Instead of answering Jack's question, the ogre tried to eat Jack in his sandwich. But Jack seizes the hen quickly and jumps as a louse down the stalk. The giant follows him very closely. Reaching the ground, Jack takes an axe and cuts the enormous stalk, which makes the giant fall.

"And now, I can get back my cow and I can have all my friends take advantage of my fortune....."

Vâlcu Raluca cls. a-VIII-a A

It's Christmas Time

When Santa comes down the chimney stinck
You've got that Christmas feeling,
He brings you gifts in his great big sack
You've got that Christmas time is here
CHORUS

It's Christmas time for everyone
Christmas everywhere,
The bells all ring and the children sing,
'Cause Christmas time is here.

Oh , Christmas Tree

Oh, Christmas tree,
Oh, Christmas tree,
How lovely are your branches!
In summer sun
Or winter snow,

A coat of green
You always show
Oh,Christmas tree,
Oh,Christmas tree
How lovely are your branches!

We Wish you a Merry Christmas

We wish you a Merry Christmas!
We wish you a Merry Christmas!
We wish you a Merry Christmas!
And a Happy New Year!

Porumboiu Adrian cls. a-VIII-a A

Dolphins

Surprisingly dolphins aren't fish!A dolphin is a mammal.Like every mammal the dolphin is warm blooded isn't born in eggs ,and breathes air.A dolphin usually breathes once or twice a minute.A dolphin can hold its breath no longer than seven minutes but only if it is an emergency.Dolphins do have a tiny bit of hair!The only place there is hair is right next to the blowhole.Dolphins have blubber instead of fur.Blubber gives a dolphin their streamline shape. Blubber also is a cover that holds in heat..Dolphins'teeth are usually made for grasping not chewing .If a dolphin needs to make its food into smaller pieces , it will grasp its food and throw it against the water . This makes it easier to eat the food.

There are 45 different types of dolphin. Some dolphins live in oceans and other types live in rivers.A trainer can sometimes tell the difference between each dolphin by their back fin.The bottlenosed dolphin is the type of dolphin most know .Dolphins are related to many other mammals in the ocean .The killer whale is the biggest dolphin!

A dolphin's average life span is probably 20 years or less;even though,dolphins have lived as long as 48 years .We can tell how old a dolphin is by looking at its teeth .Each year it grows a new layer of tissue on its teeth.When a dolphin dies ,its teeth can be cut to see how old the dolphin was,like the rings on a tree.

Dolphins die in various ways.They can get an infection, have breathing problems,or get heart disease.They can be killed by predators such as sharks or killer whales.Sometimes people kill dolphins for purpose.They use the dolphin for meat,leather, and oil.Human pollution also caught in fishing nets when people try to catch tuna fish.

Onescu Radu cls. a-VIII-a A

VI. SUCESE...SUCESE...

De vorbă cu unul dintre elevii de excepție ai școlii: Giurgiu Andrei- cls. a VIII-a F

-Rezultatele obținute de tine la învățătură și concursurile școlare te recomandă ca fiind un elev cu performanțe deosebite. Am dori să ne prezinți și nouă secretele care stau la baza realizărilor tale.

În primul rând am dori să știm ce te determină să înveți.

- Dorința mea și cred că a oricărui din colegii mei este să reușim să ne construim o profesie cât mai apropiată de posibilitățile noastre reale, să fim bine pregătiți, apreciați și respectați la viitorul nostru loc de muncă. Învăț la toate materiile pentru că nu știu încă spre ce domeniu mă voi îndrepta.

Sunt elevi care neglijează anumite materii, afirmând că în viitor nu le vor fi necesare.

Învăț și din dorința de a afla lucruri noi, deci din curiozitate. Doresc să reușesc admiterea la un liceu apreciat, să fac parte dintr-o clasă cu nivel cât mai ridicat. Învăț și din dorința de a fi fruntaș la învățătură și nu vreau să-mi dezamăgesc familia care are mare încredere în mine și face eforturi deosebite pentru a-mi asigura toate condițiile de lucru.

Un alt motiv pentru care învăț la toate materiile este și acela că, în acest fel, îmi formez și o bogată cultură generală necesară în viitor.

- Știm că voi aveți un program săptămânal extrem de încărcat. Cum reușești în aceste condiții să realizezi rezultatele pe care le obții la școală ?

- De bază este activitatea din clasă . Sunt foarte atent la ore, îmi notez informațiile esențiale, dacă am neclarități solicit domnilor profesori lămuriri necesare. Toți domnii profesori care predau la clasa noastră ne-au recomandat aceste lucruri și ne-au menționat că în orice moment ne stau la dispoziție să lămurim ceea ce ne interesează.

De mare ajutor în procesul de învățământ au fost lectura și vizionarea în timpul liber a unor filme sau emisiuni televizate cu conținut apropiat de programa școlară.

Istoria, geografia și biologia sunt doar trei obiecte printre altele la care am simțit efectele benefice ale acestor activități.

Cred că, de mare importanță pentru un elev este folosirea judicioasă a timpului liber care nu trebuie să fie dedicat doar pentru odihna fizică.

- Cum ai reușit în condițiile acestui program atât de încărcat obținerea unor rezultate deosebite la cocursurile școlare?

- Să știți că în clasă mai sunt elevi cu rezultate deosebite la concursuri: Amza Bianca, Stanca Roxana, Ștefan Iasmina, Saros Mihaela, Meianu Alexandru, Oprea Evelyn ș.a.

Toți am reușit aceste performanțe prin munca desfășurată acasă, nenumăratele ore de pregătire suplimentară făcute cu domnii profesori la Fizică, Chimie, Biologie, Istorie, Franceză și Matematică, prin pregătirea la Centrele de excelență sau taberele de matematică.

- Ce efect au avut asupra activității tale atmosfera din familie și din clasă?

- Din discuțiile purtate acasă am înțeles că singura modalitate de a te realiza în viață este munca, adică în cazul meu învățătura. Am înțeles că trebuie să-i respect pe cei ce muncesc

- Colegii mei de clasă sunt niște copii deosebiți, majoritatea au obținut rezultate bune și foarte bune la învățătură..

Concurența din clasă ne-a stimulat și ne-a ambiționat foarte mult și cred că rezultatele noastre pot fi considerate ca merite a întregului colectiv.

- La sfârșitul anului vă așteaptă un examen foarte dificil, decisiv pentru viață. Ce-i sfătuiești pe colegii tăi să facă pentru a trece cu bine peste acest hop?

- Le recomand să fie atenți la ore, să-și facă cu conștiinciozitate temele, să învețe zi de zi și să nu lipsească de la orele de pregătire suplimentară organizate prin bunăvoința domnilor profesori. Pe această cale țin să mulțumesc în numele colectivului clasei domnilor profesori pentru eforturile deosebite depuse la orele de pregătire desfășurate în vederea obținerii unor rezultate deosebite la examene.

Rezultatele obținute la concursuri desfășurate în semestrul I

Limba și literatura română

Concurs interjudețean „Pandurii lui Tudor” - Drăgășani

Condurache Ramona cls. a VI-a premiul al III-lea

Bușe Cristina cls. a VII- a B -premiul al III - lea

Stanca Roxana cls. a VIII-a F- mențiune

Amza Bianca cls. a VIII-a F - mențiune

Ștefan Iasmina cls. A VIII-a F - mențiune

Concursul interjudețean „Pandurii lui Tudor” - Drăgășani

-Echipajele școlii formate din:

1.Hainagiu Dănuț – cls. a IV – a

Ion Alexandra – cls. a V – a

Negrilă Anca– cls. a V – a

2. Costea Ștefania – cls. a VI –a B

Condurache Ramona – cls. a VI –a C

Bușe Cristina – cls. a VII –a B

3. Giurgiu Andrei – cls. a VIII –a F

Stanca Roxana – cls. a VIII –a F

Amza Bianca – cls. a VIII –a F

Matematica

1. Concursul interjudețean „Pandurii lui Tudor”-Drăgășani

Condurache Ramona a VI – Premiul III

Ionescu Raluca a VII-Mențiune
Bușe Cristina a VII-Premiul III
Stunca Roxana a VIII-Mențiune
Ștefan Iasmina a VIII-Mențiune
Amza Bianca a VIII-Mențiune

2. Concursul interjudețean „Sanda Nicoleta-Drăgășani

Lascu Andrei a VI-Mențiune
Pluștea Dragoș a VI-Mențiune
Stanca Roxana a VIII-Mențiune
Giurgiu Andrei a VIII-Premiul III

3. Concursul interjudețean „Luis Funar”-Craiova

Lascu Andrei a VI-Mențiune
Pluștea Dragoș a VI-Mențiune

4. Concursul interjudețean „Sandu Coculesu”-Slatina

Condurache Ramona a VI-Mențiune

5. Concursul interjudețean al taberei de matematica Voineasa-2006

Pluștea Dragoș a VI-Premiul III

Limba franceză

Concursul județean << Le français c'est mon fort >>

Clasa a VII-a B

-Ionescu Raluca	-premiul I
-Bușe Cristina	-premiul al II-lea
-Constantin Paul Adrian	-mențiune

Clasa a VIII-a F

-Țarălungă Mihaela	-premiul I
-Ștefan Iasmina	-premiul al II-lea
-Amza Bianca	-mențiune
-Brănescu Banu Alexandra	-mențiune
-Dincă Ștefania	-mențiune
-Stanca Roxana	-mențiune
-Udrea Iulia	-mențiune
-Voinea Denisa	-mențiune

Istorie

1. Concursul „Coloana unirii”

- echipajul format din :

Stanca Roxana , Ștefan Iasmina , Oprea Evelyn -VIII- mențiune

2. Concursul interjudețean „Pandurii lui Tudor”

Stanca Roxana – VIII mențiune

Ștefan Iasmina VIII mențiune

Geografie

1. Concurs interjudețean „Padurii lui Tudor”

Amza Bianca –VIII- mențiune

VII. Știați că

Minunata lume a animalelor

-**Elefantul african** este cel mai mare și puternic mamifer terestru, dar cu certitudine și cel mai sociabil. Trăiește pașnic organizat în familii. Se hrănește exclusiv cu plante : iarbă, lăstari, legume, crengi, subțiri. Trăiește aproximativ 70 ani

- **Râsul roșu** este un vânat nocturn, timid și singuratic, cu o culoare de camuflaj bine adaptată mediului. Deși este considerată cea mai răspândită specie de pisică sălbatică din America de Nord, poate fi observat extrem de rar. Se hrănește cu iepuri de vizuină , rozătoare , oi, câprioare tinere, păsări. În captivitate poate ajunge până la vârsta de 30 ani

-**Balena albastră sau uriașă** este cel mai mare mamifer ce a trăit vreodată. Este cu atât mai surprinzător cu cât din multitudinea de specii ofrite hrană de ocean, balena albastră se hrănește cu una dintre cele mai mici, planctonul. Poate ajunge până la 80.000 - 130.000 kg. Durata de viață este de aproximativ 80 de ani

- **Jaguarul** este cea mai mare pisică sălbatică a Americii. Astăzi apare foarte rar în libertate deoarece, datorită blănii sale foarte foarte valoroase, a fost vânat intens. Se hrănește cu mamifere terestre, animale domestice, pești, broaște, aligatori mai mici. În captivitate poate ajunge până la vârsta de 20 ani

- **Crocodiul de Nil** este cel mai mare crocodil din Africa. Cu o lungime ce poate ajunge până la șase metri și o greutate ce depășește șapte sute de kilograme, este un prădător de temut. Trăiește singuratic. sau crocodilii de aceeași dimensiune se adună în grupuri mici. Se hrănește cu mamifere, reptile, păsări, pești și mortăciuni. Poate ajunge până la vârsta de 70-100 ani

-**Căluțul-de-mare** este und reprezentant drăgălaș al familiei sale, având aspectul unei piese de șah. Înoată vertical și se acunde de inamici preluând culoarea vegetației inconjurătoare. Are un comportament prietenos. Se hrănește cu plancton, raci, pești, mici și alte viețuitoare marine mici. Durata vieții căluțului de mare este necunoscută

Bocșe Andreea cls. a IV-a E

Balele

Balele albastre cântăresc, la naștere, 6 tone. La maturitate ele cântăresc 30 de tone

Balele cu cocoașă și cele cenușii au aceeași greutate. Unele balele, în special cele albastre, trăiesc la ambii poli. Celelalte specii trăiesc la tropice.

Ele sunt mamifere, având sângele cald ca noi, oamenii. La temperaturi scăzute sub 0°C pot muri. Au lungime de peste 10 m.

Balele cu cocoașă sunt vâdate de braconieri. Pentru că erau pe cale de dispariție, oamenii de știință, au interzis vânărea lor.

Clonarea

Clonarea înseamnă crearea unor copii ale organismelor vii, prin copierea A.D.N-ului lor. Mult timp ea a fost asociată cu povestirile S.F, dar astăzi clonarea este o realitate științifică.

Ce este o clonă?

O clonă este un organism viu care este copia genetică exactă a altui organism viu. Unele creaturi ca hidra se clonează pe cale naturală. Putem clona o plantă tăind din ea și au existat dintotdeauna oamenii cu același A.D.N-gemenii. Dar clonarea voită științifică a început doar de curând.

Oaia Dolly

În 1997 oamenii de știință din Scoția au anunțat că au creat o oaie clonată. Această veste s-a răspândit în toată lumea, fiindcă era prima dată când un mamifer sănătos a fost clonat de la un alt animal adult. De când s-a născut Dolly, multe mamifere au fost clone, inclusiv tauri, șoareci și șobolani.

Clonarea umană

Majoritatea oamenilor de știință sunt de acord cu metoda utilizată pentru a clona pe Dolly funcționează și la oameni. Unii vor să cloneze oameni ca un mod de a avea copii sau chiar de a „înlocui” copiii care au murit. Unii vor doar să încerce să vadă cum funcționează.

Cu toate acestea, în majoritatea țărilor s-a interzis clonarea „reproductivă”, umană. Mulți consideră că este greșit să se creeze forme de viață omenești pe cale artificială sau să facă un copil care nu a ales să fie clonat.

Viitorul clonărilor

În viitor, clonarea va deveni un mod convenabil de creștere a animalelor. Ar putea să ajute și oamenii de știință să crească animale identice pentru cercetări.

Cu toate că în majoritatea țărilor este ilegal, unii oameni de știință deja lucrează la clonarea oamenilor.

Într-o zi, clonarea ar putea deveni modul normal de a avea copii.

Dobre Cristina

Did you know?

- One ton of recycled paper can save seventeen trees and three cubic yards landfill space.
- Eight million tons of oil are spilled into the Earth's oceans every year
- Glass produced from recycled glass instead of raw material reduces related air pollution by 20% and water pollution by 50%.
- Japan recycles 95% of its bottles and 50% aluminium: the U.S.A recycles only 20% of its bottles and 38% of its aluminium.

Păun Marius cls. a VII- a D

Viața fără de moarte

Cel mai bătrân om care a trăit și care a fost înregistrat a avut 120 de ani. Majoritatea oamenilor mor înainte de a ajunge la 100 de ani.

Dar ce ne face să îmbătrânim și să murim? Răspunsul este în ADN-ul nostru. Oamenii încep să sperie că o schimbare a ADN-ului nostru va duce la lungimea vieții sau la viața fără de moarte.

Bomba cu cronometru a ADN-ului

Pe măsură ce ne trăim viețile, celulele noastre continuă să se dividă și să înlocuiască celulele bătrâne cu cele tinere, dar celulele au un număr limitat de diviziuni. Pe măsură ce ele încetinesc și se opresc, corpurile noastre nu mai pot repara stricăciunile și suntem mai expuși bolilor. Așa îmbătrânim noi.

Este viața fără de moarte o idee bună?

De-a lungul istoriei, oamenii au visat la viața fără de moarte și au transmis legende despre învingerea morții. Dar este oare viața fără de moarte un lucru bun? De ce nu ar fi bine? Multe țări suferă de supraaglomerație și deficit alimentară. Dacă oamenii nu ar muri aceste probleme s-ar înrăutăți. Dacă am fi nemuritori, nu ai putea să te pasionezi niciodată fiindcă pensia noastră s-ar termina. Ar trebui să muncim totdeauna. Mulți oameni religioși cred că ei vor deveni nemuritori într-o altă lume după ce vor muri. Din cauza acestui lucru ei nu au nevoie să-și dorească să trăiască pe pământ pentru totdeauna.

Olănescu Ana Luiza clasa a VIII-a B

PATRU CIUDĂȚIENII CALENDARISTICE

- Nici un secol nu poate începe într-o vineri sau duminică.
- Luna octombrie începe în aceeași zi cu ianuarie, aprilie în aceeași zi cu iunie, iar decembrie în aceeași zi cu septembrie.

- Anul obișnuit începe și se sfârșește cu aceeași zi.
- Același calendar poate fi folosit din 28 în 28 de ani.

PARADOXUL VREMURILOR NOASTRE

Paradoxul vremurilor noastre în istorie este că avem clădiri mai mari, dar sufletele mai mici, autostrăzile mai largi, dar minți mai înguste. Cheltuim mai mult, dar avem mai puțin; cumpărăm mai mult, dar ne bucurăm mai puțin. Avem case mai mari, dar familii mai mici; avem mai multe accesorii, dar mai puțin timp; avem mai multe funcții, dar mai puțină minte, mai multe cunoștințe, dar mai puțină judecată; mai mulți experți și totuși mai multe probleme; mai multă medicină, dar mai puțină sănătate...

Ne culcăm prea târziu și ne sculăm prea obosiți. Citim prea puțin, ne uităm prea mult la televizor și ne rugăm prea rar. Ne-am multiplicat averile, dar ne-am redus valorile. Vorbim prea mult, iubim prea rar și urâm prea des. Am învățat cum să ne câștigăm existența, dar nu cum să ne facem o viață, am adăugat ani vieții și nu viața anilor. Am ajuns pe lună și înapoi, dar avem probleme când trebuie să traversăm strada, să facem cunoștință cu un vechi vecin. Am cucerit spațiu cosmic, dar nu și pe cel interior. Am făcut lucruri mari, dar nu mai bune. Am curățat aerul, dar am poluat solul, am cucerit atomul, dar nu și prejudecățile noastre. Scriem mai mult, dar învățăm mai puțin. Plănuim mai multe, dar realizăm mai puține.

Am învățat să ne grăbim, dar nu știm să așteptăm...

Înv. Bubu Cristiana

ÎNGHEȚATA

Primul desert înghețat a fost creat în Imperiul Otoman pe timpul împăratului Nero. Era o combinație între zăpadă și nectar, pulpă de fruct și miere. O altă teorie este că Marco Polo, un aventurier al secolului al XIII-lea, a adus în Europa recipiente de păstrare a gheții, spunând că ele se folosesc în Asia de mii de ani. El a învățat de la chinezi metoda de a crea gheață și laptele înghețat. În 1700, Guvernatorul Bladen, din Maryland, a servit înghețata oaspeților săi. Cu timpul, recipientele de păstrare a gheții și a laptelui înghețat și a șerbetului s-au dezvoltat și înghețata a devenit o delicată la curțile Franței și ale Angliei. Prima mașină comercială de făcut înghețată a fost inventată în Austria în 1885, iar producerea mecanizată a înghețatei a avut loc în anii 1880 și 1890. În 1899, August Gaulin a inventat omogenizatorul și crema de înghețată a devenit mai moale. În 1919, tot în America, a apărut prima înghețată învelită în ciocolată și în 1920 prima înghețată pe băț.

Înv. Bubu Cristiana

PIZZA

Istoria producerii pizzei începe în antichitate o dată cu pâinea plată coaptă pe pietre fierbinți, aroma cu diverse ierburi și condimente foarte populate în Napoli, Italia. Așa cum o știm noi azi, ea se pregătește după anii 1600 când, o dată cu descoperirea Americii, roșiile ajung în Europa. Țăranii din Italia care erau foarte săraci au adăugat roșile la prepararea pizzei. Până la 1830 pizza a fost vândută în standuri în aer liber și prin vânzătorii de stradă, dar prima pizzerie adevărată” Antica Pizzeria Port Alba” s-a deschis în Napoli și funcționează și acum. Pizza modernă s-a născut în 1889 și se atribuie unui brutar, Raffaele Esposito, care a pregătit o pizza specială în cinstea regelui italian, Umberto I, și a reginei Margareta.

Pizza seamănă cu steagul Italiei, având busuioc verde, brânza albă și sos de roșii. A fost dăruită reginei. De atunci acest model de pizza se numește pizza margherita, în cinstea reginei. Pizza a ajuns în America, când italienii au migrat acolo și au început să-și deschidă pizzerii.

Inv.Bubu Cristiana

VIII. De vorba cu Dumnezeu.....

Noaptea de Crăciun

*O, noapte sfântă, noapte minunată,
În aer plutește o mireasmă curată
O muzică lină, un cor îngeresc
Vine de Sus, de la Tatăl Ceresc.*

.....

Iată pe cer strălucește în zare
Stea minunată a Nașterii Sale
Care pe magi i-a călăuzit
Pân' la Ierusalim și-apoi a pierit.

.....

În fața miracolului divin
Magii au îngenuncheat cu sufletul plin,
Inundat de lumina dragostei cerești
Revărsată din Ființa Făpturii Dumnezeiești.

Profesor PiloIU Dan

Întinde-i o mână

Îl vezi trecând pe strada,
Cu haina-i peticită,
C-o lacrimă sub pleoapa,
Și-o fată răvășita.

De-ți cere-o mângâiere ,
Sau poate vrea mâncare ,
Nu-l alunga în noapte,
Singurătatea-l doare.

El are aripi frânte,
Copil fără părinți,
Întinde-i mâna-ți caldă,
Obrazul să-i alinți.

Dincă Maria Georgiana – cls. a VI-a C

Rugăciune

Dragă Sfântule Dimitrie,
Dacă Dumnezeu Ar vrea
Lângă tine eu aş sta
Şi la Tine m-aş ruga.

La părinţi Dă sănătate,
La şcoală s-am spor în toate,
Copiii buni Să-i ajuţi
Iar pe cei răi Să-i îndrepţi.

Andreea Nicoleta Ionescu cls. a III-a B

Dragă prietene,

Ştiu că eşti de o altă religie, de aceea vreau să-ti spun ceva şi despre religia mea. Tu ştii că eu sunt de religie creştin-ortodoxă. Noi mergem duminica la biserică, si ne rugăm la Sfintele Icoane pentru binele familiei. Avem o carte specială, prin care Domnul comunică cu noi, oameni, numită Biblie. Dumnezeu e unul in fiinţă si întreit in persoane: Domnul, Fiul şi Duhul Sfânt.

Dumnezeu e atotputernic, iar la El se închină creştinii. Dumnezeu a creat cerul, pământul, animalele, plantele şi oamenii .Fiul lui Dumnezeu este Iisus Hristos. El s-a coborât din ceruri, dar oamenii L-au răstignit pe cruce, alături de doi tâlhari, dar a înviat a treia zi după ce a fost îngropat. Dacă vrei sa afli mai multe despre religia mea, vino cu mine duminica la biserică.

Cu drag,

Pădureţu Ştefan şi Bădărică Andra - cls. a IV- a D

IX. SALVAȚI PĂMÂNTUL!

Energia și mediul ambiant

Una dintre problemele majore ale lumii contemporane o reprezintă poluarea. Aceasta constituie un proces de degradare a mediului înconjurător, cauzat de activitățile umane (mai ales și fenomene naturale(erupții vulcanice, uragane). Consumul exagerat de combustibil fosil, utilizat pentru producerea energiei, este una dintre cauzele poluării :accidentale care apar în transportul petrolului, scufundarea unor petroliere și răspândirea petrolului în oceane sau mări ,pe sute de Km², fenomen cunoscut sub denumirea de „marea neagră” ,”ploi acide” cauzate de sulful eliberat prin arderea cărbunelui etc.

Producerea și consumul de energie implica și alte riscuri:emisii de gaze nocive în atmosferă, provenite din industrie, accidente nucleare etc.

Combaterea poluării mediului ambiant și creșterea siguranței în exploatarea surselor de energie sunt și trebuie să fie preocupări majore ale societății contemporane. Astfel, în diferite țări s-au stabilit anumite limite de evacuare în atmosferă a agenților poluanți și s-au adoptat legi corespunzătoare în vederea diminuării poluării aerului.

Giurgiu Andrei cls. a VIII-a F

Disparația stratului de ozon

Stratul de ozon este o regiune a atmosferei de la 19 până la 48 km altitudine. Concentrația maximă de ozon până la 10 părți pe million are loc în stratul de ozon. Așadar, ozonul se formează prin acțiunile razelor solare asupra oxigenului.Această acțiune are loc de câteva milioane de ani, dar compușii naturali de azot din atmosferă se pare că au menținut concentrația de ozon la un nivel stabil. Concentrațiile ridicate la nivelul solului sunt periculoase și pot provoca boli pulmonare. Cu toate acestea însă, datorită faptului că stratul din atmosferă protejează viața pe Pământ de radiațiile solare, aceasta este o importantă critică.

De aceea, oamenii de știință au fost îngrijorați când au aflat în anii`70 că produsele chimice numite cloro-fluorocarburi folosite îndelung ca refrigerenți și-n spraturile cu aerosoli sunt o posibilă amenințare a stratului de ozon. Eliberate în atmosferă, aceste chimicale se ridică și sunt descompuse de lumina solară,clorul reacționând și distrugând moleculele de ozon până la 100.000 de molecule de ozon la un singur mol de C.F.C. Din această cauză, folosirea acestor tipuri de compuși a fost interzisă în SUA. și nu numai. Alte chimicale, ca de exemplu halocarburi, leromurate și oxizii de azot pot ataca stratul de ozon.

Distrugerea stratului de ozon poate cauza creșterea numărului de cancer de piele, distrugerea anumitor culturi, a plactonului și creșterea cantității de carbon datorită scăderii vegetației.

Începând din anii`70, cercetătorii care lucrau în Antartica au detectat o pierdere periodică

a stratului de ozon din atmosferă. Studiile conduse cu baloane de înaltă altitudine și sateliți meteorologici indică faptul că procentul total de ozon de deasupra Antarcticii este în declin. Zborurile de deasupra Antarcticii au descoperit o problemă asemănătoare.

Barbu Eliza cls. a VIII-a B

PROTECȚIA MEDIULUI –PROBLEMĂ GLOBALĂ FUNDAMENTALĂ

Protecția mediului înseamnă exploatarea mediului de către om, astfel încât să se obțină un profit cât mai mare timp cât mai îndelungat , dar, în același timp, să se păstreze și calitatea mediului pentru a satisface și cerințele generațiilor viitoare .

Mișcarea modernă de protecția mediului a început în S.U.A., deoarece aici schimbările peisajului au fost radicale de-a lungul unei singure generații : defrișări masive și antropizarea (umanizarea) preriei prin practicarea agriculturii și decimarea faunei autohtone etc. Astfel, în 1832, un artist american lansează ideea formării unor parcuri naționale prin care să fie protejate atât natura, cât și civilizația amerindienilor. Ulterior ,și alții s-au pronunțat în favoarea protejării vieții sălbatice ,iar primul manual de protecție a mediului a apărut în 1860. În 1872 ,Congresul American proclamă regiunea **Yellowstone** parc național, aceasta fiind prima dată, când autoritatea statului se implică în protecția mediului. **Parcul național** este considerat cea mai bună idee pe care au avut-o americanii vreodată .

Protecția mediului devine problemă globală după al doilea război mondial și în special după 1970 când s-a văzut că poluarea și presiunea omului asupra mediului nu pot fi rezolvate de către un singur stat sau de un grup de state.

Poluarea este prețul pe care oamenii îl plătesc pentru beneficiile aduse de tehnica modernă. Un mediu este poluat când nu mai poate elimina poluanții prin procese naturale.

Principalele cauze ale poluării sunt: explozia demografică, eroziunea terenurilor, supraexploatarea resurselor biologice, introducerea în apă, aer, sol a unor produse datorate activității umane,exploatarea unor minereuri și hidrocarburi care, prin prelucrare, poluează mediul etc.

Soarta Terrei este în mâinile oamenilor. Cei 30000 de participanți la **Conferința Națiunilor Unite asupra Mediului** desfășurată la Rio de Janeiro în 1992 au tras un semnal de alarmă pentru găsirea soluțiilor, privind protecția mediului la nivelul întregii planete.

Să nu uităm că ziua de **5 iunie** este declarată **Ziua mondială pentru protecția mediului înconjurător.**

Profesor Tudor Mihaela Cristina

X. PERIPLU ISTORIC.....

RELAȚIILE COMERCIALE -DE LA TROC LA MONEDĂ-

1.Obiectele sau etaloanele premonetare

Pentru că la un moment dat trocul nu mai putea să asigure schimbul regulat și normal de produse și nu mai răspunderea necesităților schimburilor în expansiune, s-a simțit nevoia căutării unor obiecte etalon care să înlesnească schimbul. Alegerea unor mărfuri sau bunuri ca etaloane de schimb s-a făcut de cele mai multe ori spontan dar și conștient, în funcție de ocupațiile și obiceiurile diferitelor comunități sociale și de abundența sau raritatea unor astfel de produse.

Specialiștii au identificat între o sută și două sute de obiecte sau etaloane premonetare, ca de exemplu: argila și ceramică, dinții de delfin, carapacea de broască țestoasă, uleiul de măsline, dinții de mistreț, vitele, porcii, ceaiul, tutunul, sarea, porumbul, grâul, vinul, tutunul, scoicile, peștele uscat, blănurile etc. Dintre toate mă voi opri doar la două: scoicile și vitele sau boii.

Scoicile au fost utilizate de comunitățile ce trăiau în apropierea mărilor și oceanelor. Motivele pentru care scoicile au avut o arie largă de răspândire și un timp îndelungat de utilizare au fost următoarele:

- erau folositoare, putând fi oricând transformate în obiecte de utilitate personală: cuțite, lame, cârlige etc;
- erau frumoase, putând fi oricând transformate în obiecte de podoabă;
- erau durabile, putând fi ușor de păstrat, depozitat, de schimbat și de transportat;
- erau ușor de transformat, modificat sau falsificat, înșelându-se vigilența, vânzătorilor sau cumpărătorilor.

În astfel de condiții, scoicile sunt folosite de populațiile din insulele Oceanului Pacific, de pe coastele africane, asiatice și americane. Cercetările etnologice, întreprinse la începutul sec. al XX-lea, au dovedit că pe spații geografice destul de întinse de pe continentul african se utilizau pentru schimb, niște scoici mici numite CAURIS.

Vitele sau boii se utilizau ca etaloane de schimb, ceea ce a fost dovedit cu argumente de ordin istoric, lingvistic și etnografic.

Izvoarele istorice identifică în Grecia homerică un trepid de bronz vândut pe 12 boi, iar un sclav pe 4 boi. La Roma, în ajunul anului 450 î.Hr. amenda maximă pe care un judecător o putea stabili pentru un răufăcător era de 30 de boi.

Izvoarele lingvistice vin să susțină aceste informații de ordin istoric, deoarece terminologia monetară este legată de folosirea animalelor în relațiile de schimb. Astfel, de la latinescul **PECUS**, care înseamnă animal, au derivat limbile moderne, cuvintele **precuria**, cu înțelesul de bani și **pecuniar**, cu înțelesul de deținător de bani. Tot de la un cuvânt de origine latină, **CAPUT**, înseamnă cap de animal, și de la **CAPITA**, însemnând turmă de animale, au derivat în limbajul modern cuvintele: și s-au impus: **capital**, **capitalism**, **capitaliști**. Denumirea de astăzi a monedelor naționale în unele state din Asia, India, Indonezia, Mauritius, Nepal, Pakistan, Sri Lanka este **rupie**. Cuvântul a derivat din limba sanscrită, unde **rupa** înseamnă turmă de animale.

Izvoarele etnografice indică faptul că în unele teritorii din Africa, la populații aflate încă într-un studiu arhaic de dezvoltare, animalele, în special vitele, sunt principalul instrument prin care se măsoară bogăția și se asigură prestigiul în cadrul comunității a unor indivizi. Treptat a

avut loc un proces de renunțare sau de restrângere a utilizării obiectelor premonetare. Acestea au devenit incompatibile în activitatea de schimb din următoarele motive:

- aveau utilizări diferite de la o comunitate la alta, de la o regiune la alta, de la o marfă la alta: cu vite puteai cumpăra numai sclavi, cu scoici numai îmbrăcăminte, cu boabe de mei numai pești;
- erau greu de manevrat, de păstrat și de întreținut;
- erau greu, uneori chiar imposibil, de divizat.

Va urma...

STANCIU MARIA - clasa a VII-a B

XI. PAGINA HAZLIE

Fiind the animals hiding in the following sentences

example: Close the door at once! (rat)

1. That will be a real help.	13. I made a Xerox copy of it.
2. She came late every day.	14. She clothes naked babies.
3. He came to America today.	15. At last, I, Gerald, had won.
4. Eric owes me ten cents.	16. Was Pilar mad, ill, or glad?
5. We made errors in each one.	17. That man ate eleven cookies.
6. Do good workers succeed?	18. Your comb is on the table.
7. If I shout, he'll hear me.	19. We're sending only one book.
8. If Roger comes, we'll begin.	20. He regrets having said that.
9. We will go at two o'clock.	21. If Al concentrates, he'll win.
10. Is it the sixth or seventh?	22. When I withdrew, Al rushed in.
11. In Aprilie I only came once.	23. He called Mikko a lazy boy.
12. I'll sing; you hum on key.	24. It's only a kilometer away

Din perlele elevilor

Despre poezia “Lacul” de Mihai Eminescu

Poezia “Lacul” de Mihai Eminescu e imaginea feerică a lacului unde se petrece toată acțiunea desfășurată, iar iubita lui este o iubită imaginară, un fel de hologramă.

Autorul se întâlnește cu iubita, iar aceasta intră în relație cu barca, trestia, luna, iubirea desfășurându-se într-un ritm lent.

Poetul este gânditor și se gândește, este supărător și nu îl interesează de nimic. Vrea să lase totul în seama apelor.

Autorul este dezamăgit, deoarece iubita sa n-a sosit și și-a dat seama că era o iubită imaginară.

Despre “Popa Tanda” de Ioan Slavici

După mai multe eforturi, satul Sărăceni a ajuns la standardele urbane. Preotul Trandafir era o persoană serioasă, ușuratică.

- Ceapa e o legumă cu personalitate.
- Ninge cu fulgi mari cât unghia de la degetul mic.
- Noi nu avem fotosinteză, că dacă am avea, am fi verzi ca marțienii.
- Cert e că pământul e rotund, dar oamenii cerșesc la toate colțurile.
- Dacă nu îmi înțelegeți scrisul, uitați-vă pe lucrarea colegului meu.
- Diferența dintre un pătrat și un cerc este că pătratul se învâртеște, iar cercul nu.
- “Popa Tanda” este o nuvelă din volumul de poezii.
- “Satul Butucani era un oras frumos, mare”.
- “Preotul Trandafir” trăia din mâncarea ce o aduceau oamenii la biserică, într-o casă veche, dărăpănată, cu plante pe casă și cu gardul rupt”.
- „Caracterizarea personajului este o nuvelă epică, deoarece conține trăsăturile textului”.
- Dacă la început Popa Tanda era un om considerat “dracul orașului”, la sfârșit era un om considerat cel mai bun din oraș”.

Din perlele profesorilor

- Pentru data viitoare memorați poezia de data trecută.
- Pentru că mai sunt două minute până la pauză, aș vrea să rezolv pe scurt, în zece minute.
- Dragi copii, astăzi sunteți liniștiți, dar gălăgia mă deranjează.
- Vorbește oral, fetițo!
- Hai, scrie, nu-mi mai explica mie!

Să ne amuzăm

Legile elevului

- Nu te grăbi să ajungi la prima oră. Oricum nu ajungi.
- Să nu spui niciodată „am chef să învăț”. Îți va trece.
- Să nu te înfurii dacă ieși un patru, puteai să ieși și trei.

AMUZAMENTE CHIMICE

Foc rece

Amestecul de apă și alcool 95 % în proporția de 1:1, este un lichid inflamabil, dar care arde cu o flacără necombustibilă.

Se impregnează o batistă cu acest lichid, se stoarce și, apucând-o cu un clește pentru zahăr, i se dă foc. Se va vedea o ardere cu flacără vie, dar batista va rămâne intactă.

Încălzirea cu..... apă rece

Se știe că la stingerea varului cu apă, se degajă o mare cantitate de căldură. Tocmai pe aceasta se bazează scamatoria fierberii oului cu...apă rece. Scamatorul folosește un vas cu fundul dublu (cel superior fiind perforat), în care toarnă apa, restul fiind făcut de varul care a fost pus anterior între cele două funduri (desigur, fără știrea asistenței).

Să mai și zâmbim !

Legea elevului:

Întotdeauna are dreptate, chiar dacă nu i se dă!

Nu copiază niciodată, consultă!

NU doarme în timpul orei, reflectează!

Nu vorbește în oră, schimbă impresii!

Nu își distrage atenția, studiază anatomia muștelor!

Nu chiulește, este solicitat în alte părți!

Nu fumează, se stimulează!

Nu înjură, se descarcă!

Nu citește reviste în timpul orelor, se informează!

Nu distruge școala, o decorează!

Nu aruncă cu creta, studiază legea gravitației!

Nu râde în ore, e fericit!

Dicționarul elevului:

Școala: invenție diabolică a omenirii.

Anul școlar: calendar în două serii.
Dirigintele și elevii: Ali-Baba și cei 40 de hoți.
Elevul întors de la tablă: omul care a văzut moartea.
Cancelaria : insula piraților.
Corigenția : soarta unui om.
Elevul din cancelarie: singur între dușmani.
Profesorii: haiducii din Rio -Trio.
Profesorul cu catalogul: omul cu arma.
Ședința: mult zgomot pentru nimic.
Comitetul de părinți: câinii care latră la lună.
Lista profesorilor: o întâmplare între întâmplări.
Nota 10: o data în viață.
Nota 4: focul morții.
Ora de teză: spionaj contra spionaj.
Examenul: perioada de progres a maimuțelor.
Vacanta: visul unei nopți de vară.

XII. GÂNDIM...DESENĂM...EXPERIMENTĂM...

Capcană chimică

Pe obiecte ce pot fi atinse de vreo persoană, se presară o substanță numită albastru de brom-fenol sau verde de brom-fenol, substanțe care în stare uscată sunt aproape incolore. Dacă ele ajung pe degetele persoanei, datorită umidității acestora (transpirației), se colorează în albastru, culoare care nu dispare nici la spălat, ci, din contră, se intensifică!

Sticlele cameleon

1. Dintr-un autosifon, se toarnă “apa” în trei pahare “curate”. În primul pahar apa se va colora în roșu, în al doilea în albastru, iar în al treilea în negru.

Explicația, ca orice explicație, este simplă. “Apa” era în fond o soluție diluată de

clorură ferică; primul pahar conținea câteva cristale de sulfocianat (tiocianat, rodanat) de sodiu sau de potasiu; al doilea pahar, de ferocianură de potasiu; iar cel de - al treilea de lanin.

2. O altă experiență interesantă, se bazează tot pe reacții specifice de culoare.

Trei pahare se umplu pe trei sferturi cu apă. Dacă se toarnă apă din primul pahar în cel de - al doilea, soluția devine roșie. Dacă această soluție se toarnă în cel de - al treilea pahar, se va decolora.

În această a doua experiență, primul pahar conținea câteva cristale de sodă, dizolvate în apă; al doilea, apa, în care s-au turnat câteva picături de fenolftaleină, dizolvată în alcool, iar al treilea conține oțet.

Desigur, înainte de a prezenta experiența trebuie să se încerce, pentru ca oțetul să fie în cantitate suficientă pentru ca să neutralizeze soda.

Olănescu Ana – cls. a VIII –a B

Un șarpe în laborator

Se dizolvă în 100ml apă, 3 g ferocianură de potasiu și soluția se pune într-un cilindru de sticlă. În soluție se aruncă un cristal de clorură cuprică, cât un bob de mazăre. Se va observa că el se acoperă cu un fel de crustă (ferocianură cuprică) și, încet, încet, începe să-i crească o coadă care se ridică spre suprafața lichidului, unde, de obicei, se rupe.

Fenomenul se bazează pe faptul că crusta e ferocianură cuprică, este semipermeabilă, lăsând să treacă prin ea moleculele mai mici ale apei, dar nu și mai mari de clorură cuprică. Apa din cilindru intră în tubul ce formează coada șarpelui, umflându-l până când crapă. În acest moment, din tub poate ieși afară puțină clorură cuprică, ce cu ionii de ferocianură formează imediat o nouă piele de ferocianură cuprică peste cea veche, procesul repetându-se de nenumărate ori.

Apa luminoasă

Se prepară următoarele patru soluții:

- a) 1 g pirogalol în 10 ml de apă;
- b) 10 ml aldehydă formică 30-40%;
- c) 5 g carbonat de potasiu, în 10ml apa;
- d) 15 ml perhidrol (apa oxigenată 33%).

Într-un pahar se toarnă soluțiile(a), (b), iar apoi (c) și paharul se pune pe o tavă. În încăpere se face întuneric complet, iar după ce ochii s-au obișnuit, se varsă dintr-odată perhidrolul în amestec, agitând după aceea soluția cu o baghetă.

Imediat sau după câteva secunde, lichidul începe să lumineze într-o culoare galben-portocalie, fierbe, spumează, care este reținută de tava dedesupt.

După experiență este bine să se aerisească încăperea de mirosul vaporilor de aldehidă formică.

În locul pirogalolului, se pot încerca și alți reducători cum sunt reducătorii foto (hidrochinona, rezorcina etc)

Fenomenul se bazează pe faptul că energia eliberată prin reacția oxidantului (perhidrotul) cu reducatorul, apare parțial ca energie luminoasă ("chemiluminescența") și parțial sub formă de căldură (lichidul se încălzește)

Constantinescu Răzvan – cls. a VIII – a B

Vulcanul chimic

Pe o placuță de azbest se pune o grămăjoară de 10-15 g bicromat de amoniu. Dacă în partea de sus a grămăjoarei se înfige o sârmă de cupru înroșită în foc, se pornește o reacție de descompunere, iar micul Vulcan va degaja căldura, va emana vapori de apă și flăcări...verzi.

Natura, experiența, ca și următoarea, de altfel, se va efectua în aer liber și cât mai departe de materiale inflamabile.

Pârvu George – cls. a VIII – a B

Plasticieni în devenire

Nu e lumea așa tristă și săracă, fiind salvată și de performanțele elevilor din generația 2006-2007.

Când Picasso mărturisea că la 40 de ani trebuia încă să învețe de la pictura copiilor, știa el ceva.

Pe lângă alte locuri din țară, la Rm. Vâlcea arta copiilor a căpătat un impuls datorită expozițiilor și proiectelor în derulare, experimentând visul în culoare.

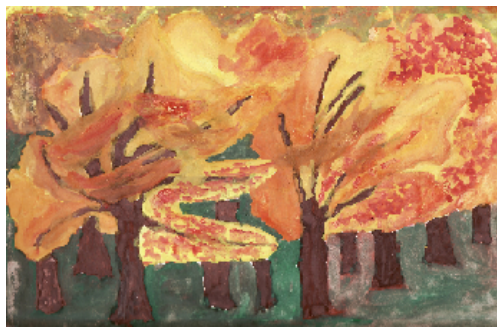
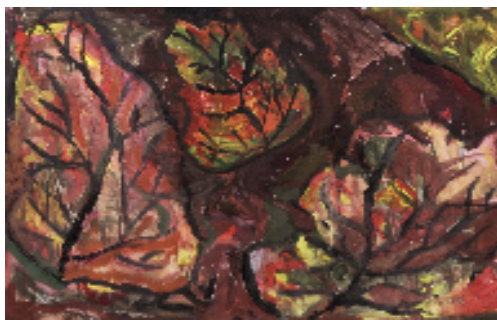
Arta copiilor este de acum un capitol constituit, apreciat încă de expresioniști și foviști, Kandinski și Klee, Chagall, Miro, Dubuffet. Picasso admira la copii intuiția spontană a culorilor.

Pe acești maeștri i-a frapat "conturul său dirijat", "lipsa de cizelare" care, prin ingenuitate, devin valori.

Elevii Școlii „Anton Pann”, tineri plasticieni, își continuă performanțele prin creațiile plastice, concursuri și vernisaje.

Tehnicile de realizare cuprind întregul evantai al posibilităților de exprimare plastică prin diferite materiale, imprimare, decolorare, etc.

Tematica extrem de diversă: preocuparea pentru exploatarea structurilor naturale, de la varianta plastică (Ion Alexandra, cls. a V- a E) la ipostazele vegetale (Văcărescu Endi, cls.a V-a A).

Sondarea câmpului vast pe care-l reprezintă simbolurile, tratate într-o cheie modernă, par a fi defînitorii pentru Negrilă Anca, Ghioacă Olivia (cls. A V-a A).

Tematica abstractului se simte în lucrările lui Șuvar Alexandru (cls. A V-a E).

Nu în ultimul rând, lucrările lui Apostolescu Robert aduc un inedit accent de gingășie, reprezintă opțiuni decorative, pentru orice tip de locuință.

Evoluând de la viziunea plană, până la relieful texturii, lucrările pun în valoare mijloacele de expresie plastică, proprietățile compoziției plastice.

În calitate de profesor de Educație Plastică, pot doar să constat o creștere valorică, atât a potențialului creativ, cât și a mijloacelor de expresie care duc spre finalități surprinzătoare pline de ingeniozitate și fantezie.

Prof. Deaconu Daniela

Joc didactic

Folositi-vă de prima literă din tabel a tainei pe care ați aflat-o , completează:

	Taine	Sărbători	Pilde	Cv.creștine
B			Lc.16,19-31	
M			Mt.13,46	
S			Lc.10,23-37	
I			Mt.22,1-13	
P	Preoția	Paști	Pierdutei oi Lc.15,1-7	Psalmi
C			Mt.13,44	
M			Lc.19.12-27	

Prof. Marinescu Elena

XIII. REFLECȚII EDUCATIVE

DOZAREA EFORTULUI INTELECTUAL

ȘI TRANSMITEREA DE CUNOȘTINTE ÎN CADRUL PROCESULUI

INSTRUCTIV-EDUCATIV

Mi-am propus în cele ce urmează să fac anumite considerațiuni asupra modului cum se face transmiterea de cunoștințe, priceperi și deprinderi în cadrul învățământului gimnazial și primar, dozarea efortului intelectual propus copiilor etc.

Mai întâi trebuie să pornim prin a analiza și înțelege calitatea și caracteristicile privite din punct de vedere fizic, fiziologic și psihic, ale materialului uman cu care se lucrează, respectiv elevii. Pentru acest lucru trebuie să înțelegem ca elevii, copiii asupra pe care noi, profesorii și învățătorii, încercăm să-i modelăm sub aspect intelectual prin transmiterea de cunoștințe, priceperi și deprinderi, sunt niște ființe total deosebite față de persoana adultă și aici ne referim la cele trei aspecte menționate mai sus: fizic, fiziologic și psihic. Deosebirea din acest punct de vedere sunt evidente față de adulți și lucrul acesta trebuie să solicite foarte multă atenție și competență din partea pedagogului, respectiv învățatorul și profesorul, în special la dozarea efortului intelectual.

Am zis mai sus, latura fizică, fiziologică și psihică și să vedem caracteristicile fiecareia dintre ele.

Deosebirea fizică este evidențiată prin faptul că, așa cum se vede, elementele aspectului fizic: talie, greutate etc. sunt diferite față de cele ale adultului, copiii fiind mult mai mici.

Din punct de vedere fiziologic, ne referim la indicii fiziologici, respectiv: frecvența cardiacă, frecvența respiratorie și tensiunea arterială, precum și la alte procese fiziologice care sunt diferite de cele ale adulților.

Deosebirile din punct de vedere psihic sunt la fel de evidente, referindu-ne la procesele psihice ale scoarței cerebrale și anume: memoria, gândirea, atenția și mai ales stabilitatea în atenție. Se știe că, mai ales la copiii de I-IV și chiar la cei de clasele V-VIII, concentrarea atenției asupra cunoștințelor predate este mai mică decât la omul matur, iar perioada în care se face transmiterea de cunoștințe trebuie riguros aleasă, pentru că altfel se întâmplă neazuri. Copilul nu poate sta ținut în loc ore în șir, concentrat asupra unui lucru, iar ceea ce se predă trebuie neapărat să corespundă capacității sale intelectuale.

Să nu confundăm cantitatea cu calitatea.

Tot ce trebuie înțeles din cele arătate mai sus este faptul că acest copil se află în perioada de creștere și dezvoltare și că, dacă în acest timp se acționează greșit privind instrucția intelectuală și fizică, se produc dereglări și îmbolnăviri ale sistemului nervos care își lasă amprenta pe tot parcursul vieții.

Nu este permis să nesocotim puterile intelectuale ale copiilor fără a face o analiză competentă și minuțioasă asupra capacității lor intelectuale.

Oare câți dintre învățători și profesori au testat, să zicem, capacitatea minimă și maximă de memorare a copiilor, sau capacitatea minimă și maximă de stabilitate în concentrare și atenție?

De aceea, stabilirea cantității, cât și a gradului de dificultate al cunoștințelor predate elevilor, trebuie să se facă cu multă atenție, nu după ureche, ci numai în urma unor analize competente asupra posibilităților reale ale elevilor.

Din această cauză, toți cei chemați să facă instrucție și educație în instituțiile de învățământ, trebuie să posede serioase cunoștințe de pedagogie, fiziologie, psihologie etc., pentru a cunoaște în primul rând căile și modalitățile corecte ce trebuie folosite în educație, stabilind în acest fel mijloacele cu care să modeleze profilul intelectual al copilului.

Fără cunoașterea acestor aspecte nu poate fi vorba de un învățământ științific corect care să ducă la realizarea obiectivului final, cel al obținerii unui produs finit - elevul bine educat și multilateral competent.

Prof. Băiașu Constantin